

Cílem této diplomové práce je ukázat za použití metody kritické analýzy diskurzu (dále jen KAD), jaká schémata, jaké rysy a struktury jsou přítomny v politickém diskurzu televizního diskusního pořadu Kotel. Pořad byl vysílán v letech 1998-2005 soukromou televizní stanicí. Jako materiál pro analýzu poslouží nahrávky čtyř dílů pořadu se zástupci různých politických stran (ČSSD, ODS, US-DEU, KSČM).

V daném pořadu má politický diskurz – srovnáme-li ho s jinými televizními politickými debatami - specifický charakter. Mnohdy může mít divák dojem, že sdělit informace prostřednictvím politické debaty není pro tvůrce pořadu prioritou. Diskuse jako by zde sloužila spíše jen jako nástroj k dosažení určitých cílů, z nichž zřejmě tím nejpodstatnějším je porazit politika a dokázat mu, že v tomto pořadu nemůže mít navrch. Havlík (2008: 6) tento fenomén popisuje v souvislosti se soutěživým pojetím politických debat: „V ní (rozuměj diskusi v rámci politických debat – pozn. aut.) často nejde o to dobrat se nějakého řešení, vysvětlit náležitě svůj postoj, ale porazit diskutujícího soupeře.“

Pořad byl vysílán soukromou televizí (živě) a tudíž hlavním měřítkem úspěchu byla míra jeho sledovanosti. Motivací pro veškeré jednání moderátorky pořadu je tedy právě dosažení vysoké sledovanosti. Aby přilákala k obrazovkám široké publikum, používá různé postupy: snaží se diváky bavit, a to mnohdy na úkor politika, otevírá kontroverzní témata a (nejen tím) vyvolává konflikty, povzbuzuje diváky k co nejodvážnějším dotazům, a to nejen explicitně, nýbrž také (a to především) svým příkladem.

Motivace diváků účastnících se vysílání mohou být rozličné. Někteří se chtějí setkat s politikem tváří v tvář, případně mu položit otázku či ho požádat o pomoc se svým konkrétním problémem. Jiní chtějí s politikem diskutovat o jeho tvrzeních nebo činech. Další pouze chtějí být viděni v televizi.